

Romániához közeledve egyre többet kell fizetni az üzemanyagért

Makón a legdrágább a nafta

A szegedi Esso kúton tegnap ennyiért kínálták az üzemanyagot

Fotó: Karnok Csaba

Csongrád megye települései közül néhány hete újra Makón a legdrágább az üzemanyag. A tavaly megnyílt makói Tesco-kút letörte ugyan egy időre az árakat, de a tranzitforgalom növekedése újra emelkedést hozott, most a benzin tizenöt, a dízelolaj huszonegy forinttal drágább itt, mint a legolcsóbb településen, Székkutason. Szegeden belül is érvényesül a tendencia: a román határ felé többé kerül a nafta.

Az elmúlt nyáron fellelmezhetek a Makón és környékén lakók, hiszen a Tesco-kút megnyitásával tizenöt-húsz forinttal is csökkent az üzemanyag ára, ami korábban komoly terhet jelentett az itt élőknek, hiszen egy tank üzemanyagért csaknem kétezer forinttal kellett többet fizetni a megye délkeleti sarkában, mint mondjuk tíz kilométerrel északabbra. Románia uniós csatlakozásával többszöröződött a forgalom. Emiatt dönthettek úgy a makói kúttulajdonosok, hogy a megye más településeire képest 20-22 forinttal adják drágábban a benzint és a dízelt.

A szegedi Tescoban vásároltam, és kaptam egy utalványt, amivel 10 forinttal olcsóbban

TEGNAPI ÜZEMANYAGÁRAK CSONGRÁD MEGYÉBEN		
	95-ös (Ft/l)	Dízel (Ft/l)
Szeged		
Mol	279-286	251-255
Lukoil	278	248
Hódmezővásárhely		
Tesco	277	250
Mol	281	254
Makó		
Tesco	292	265
Shell	292	265
Szentes		
Tesco	286	258
Mol	288	259
Csongrád		
Mol	290	260
Székkutas		
Mol	277	244

Forrás: DM-gyűjtés

DM-grafika

tankolhatok az üzletlánc kútjainál. Kis spórolás reményében elautóztam Makóra, és döbbenet

tapasztaltam, hogy itt a kedvezményel együtt is öt forinttal drágább a benzin, mint a megyeszékhelyen – összegeztem tapasztalatait a szegedi Molnár István, aki felhívta a figyelmet arra: a Tisza-parti városban még azonos cégnév alatt is a Makóhoz közelebb eső kutaknál egyre drágább a benzin.

A benzinkutak tegnapi, hivatalos közlései szerint a Dorozsmai

SZERBIÁBAN MEGÉRI TANKOLNI

A nyaraló szezon előtt ismét a háromszáz forintot közelíti Magyarországon a 95-ös benzin ára. Szegeden 286 forintért is árulják a hazánkban legnépszerűbb üzemanyagot. Szerbiában ezzel szemben 81 dinárba kerül a 95-ös benzin, ami átszámítva 246 forint. A negyven forintos árkülönbség 50 literes tank esetén kétezer forint megtakarítást jelent annak, aki a határ másik oldalán tankol.

Úti Mol-állomásonál 279, a Csongrádi sugárútnál 282, a Makai úton pedig már 286 forintba került a 95-ös literje, ugyanígy növekvő tendencia figyelhető meg a dízelolaj esetében is, amit a Dorozsmai úton 251, a Makai úton pedig 255 forintos literenkénti áron kínáltak. A makói 95-ös benzin holtversenyben az ásothalmival a megye legdrágábbja, tegnap 292 forintért mértek egy litert, a dízel literje pedig egységesen minden állomáson 265 forintba került.

A legolcsóbb üzemanyagot tegnap Székkutason kaphatták a vásárlók a megyében, a 95-ös egy literje 277 forintba, a dízel pedig 244 forintba került, egyébként a mórhalmi benzinkúton is ennyiért mérték az olaj literjét. Nem olcsó a tankolás azonban Csongrádon, a város kútjaiból mért benzinnél 290, a dízelnél pedig 260 forintot kérnek a tankolóktól, míg Szentesen a 95-ös ára a Tescónál 286, a másik két állomásnál pedig 288 forint volt, a dízelnél 259-ért mérték.

I. SZ.

Fejben nyaralók

ÚJSZÁSZI ILONA

Nyaralási szokásainkat is a divat uralja. Ám létezik az ösvény, melyen úgy járhatunk, hogy igazodunk a nyájszellemezhez, mégsem szórjuk a pénzt ész nélkül. Sovány bugyellárral és egy csöpp ötlettel ugyanúgy megfelelhetünk a trendnek, mint dűsgazdagon, de bugyután.

Érdekes méricskélő számolgatni, merre is induljunk most, hogy nyaraljunk a nyaralási szezon. A trend tartja magát: ha nyár, akkor víz – lehetőleg „tengernyi tenger”. Nekünk az ezredfordulóig jórészt a „magyar tenger”, a kékeszöld Balaton jutott, mostanság a horvátok kékeszöld Adriája felé halad a magyar nyaralók nyája. A tömegek nyaralóhelyein persze szinte mindenért fizetni kell. Újabban e megvásárolt szabadság ára nem valami divatos, mert márkás cuccéhoz igazodik. Inkább valamiféle tömegcikkéhez hasonlatos, mert lefelé tendál a nyaralóhelyi vendéglátási díj. Ez lehet az oka annak, hogy a csak a meleg hónapokban tobzódó vízparti üdülőbázisokon – még a drágának mondott balatoni és a közeli tengerparti homokon is – olcsóbb a szállás és a vacsora, mint az egész évben lakott, mégis idegenforgalmi vonzerőt mutató városokban. Így nem csoda, ha az egri vár, vagy a szegedi Tisza-part közelében egyetlen hétvégi kiruccanás árából egy egész héten át lóbalhatnánk lábunkat a tengerparton – legalábbis előszezonban.

A nyájas nyaralók érdekei szerinti számítás végeredményétől függetlenül is köztudott: drágább a városi élet, mint az azon túli, tág világbeli létezésé. Mint ahogy az sem újszerű megállapítás, hogy a családok nagy részében az erős forint időszakában sincs elég, mondjuk 100-200 ezer forintnyi plusz, vagyis anyagi erő a nyaralásra. Abba is beletörődünk, hogy e divat uralta korban még reklámozni sem érdemes a trendtől eltérő kirándulási-pihenési-feltöltődési lehetőségeket.

A júniusban induló főszezonban nem illik mondani, mégis tény: a magyarok többsége helyben, vagy csak fejben nyaral. Mert vakációzásnak nevezi azokat a kánikulai napokat, amikor az otthoni hűtőből származó étellel-itallal fölpakolva indul a család strandolni. Ilyenkor a célállomás legfeljebb a szomszédos városka fürdője, de leginkább a közeli tó vagy folyó partja. Ám sokaknak annyira se futja. Csak gondolatban jutnak el még a fővenyig is – a fejben nyaralók.

Turisztikai térképek

Tizenegy új turisztikai térképet helyeztek ki a belvárosban az idegenforgalmi szezon nyitányaként: ezek Szeged nagykörúton belül fekvő területén igazítják útba a turistákat. A térkép valójában egy légi felvétel, amelyen grafikai eszközökkel jelölték az épületeket. A több mint három négyzetméteres táblák közül az Anna-kútnál található a belvároson kívül Szeged térségét is ábrázolja. Az ötmillió forintos költséggel felállított térképeket olyan üveg védi, amelyről lepereg a graffiti

Fotó: Schmidt Andrea

Statisztikai hibával, ellenőrizetlenséggel indokolják az adatokat – Thurzó László: A mérőszámok nem alkalmasak a betegek tájékoztatására

Máshogy látják a kórházvezetők az OEP listáját

Mint tegnap megírtuk, az Egészségbiztosítási Felügyelet nyilvánosságra hozta azokat a minőségi mutatókat, amelyekből – szándékuk szerint – a betegek eligazodhatnak: melyik intézményben, milyen gyorsan, milyen eséllyel gyógyulhatnak. A megyei kórházvezetők eltérően értelmezik az adatokat.

Pajor László, a szegedi városi kórház főigazgatója szerint az OEP tavalyi adatai alapján megdöbbentően magas, 146,3 százalékos belgyógyászati ágykihasználtság csakis statisztikai hibával, nem valamiféle zsúfoltsággal magyarázható. Mint mondta, már a 80 százalékos ágykihasználtság is jónak számít, a 100 százalékot pedig lehetetlen elérni az aktív ellátásban. Ez ugyanis azt feltételezi: az

ágyak „melegváltásban” vannak, azaz egyik beteg a másiknak adja a helyet. A többi mérőszámot rendben lévőnek vagy jónak találta.

„Ellenőrizetlen adatok”

Thurzó László, a szegedi orvoscentrum elnökhelyettese, az onkológiai klinika vezetője szerint önmagában a nyilvánosságra hozott mérőszámok nem alkalmasak arra, hogy a betegek ezek alapján tájékozódjanak. Mint mondta, valószínűleg sok helyről nem ugyanolyan szempontok szerint jelentettek az OEP-nek, az így kapott adatokat pedig senki sem ellenőrizte. Kiemelte, hogy az ellátott esetek bonyolultságát és költségességét mutató úgynevezett case mix index nem szerepel a mérőszámok között – noha ez egyértelműen összefügg az ágyki-

használtsággal. Minél magasabb ez a mutató, annál nehezebbek az esetek – így annál több időt töltenek bent gyógyulásuk érdekében a betegek. Saját „háza tájáról” annyit jegyzett meg: az onkológiai ágykihasználtság például azért csak 54 százalékos, mert a kezeléseket egy része kúraszerű, ami ugyan a statisztikában nem jelenik meg, ténylegesen azonban foglalja az ágyat a beteg.

Egynapos ellátás

A császármetszéseknek az uniós 24 százalékos átlagához képest nagyon magas, 45 százalékos klinikai arányának magyarázatára is kíváncsiak lettünk volna. Pál Attila professzor, a női klinika vezetője azonban szabadságon van, helyettesét Bártfai György professzort pedig lapzártánkig nem tudtuk elérni.

– Azért nem volt egyetlen egynapos kezelés sem tavaly, mert tudatosan készültünk az intézményesített egynapos ellátás bevezetésére, ami maximális szakmai felkészültséget igényel. A tavalyi volt a tanulóévünk – mondta el Baráth Lajos, a makói kórház főigazgatója. Hozzátette: törekedtek arra, hogy a szakmai és a pénzügyi tevékenységet összhangba hozzák, az ágykihasználtsági mutató pedig nem biztos, hogy azonos a hatékonysággal. Mivel a gyógyszer-, élelmezés- és fogyóeszköz-felhasználás a bent töltött napok számával növekszik, minél rövidebb idő alatt próbálnak gyógyítani – ez viszont rontja az ágykihasználtságot.

Pénzügyi egyensúly

Várkonyi Katalin, a szentesi kórház főigazgatója mással magyarázza, hogy

tavaly csak két esetet láttak el huszonnégy óra alatt. Mint mondta, pénzügyi egyensúlyra törekedve inkább tovább tartották bent a betegeket – az egynapos ellátásra ugyanis az OEP csak a fekvőbeteg-ellátás 80 százalékát fizeti. Annak azonban örül, hogy az átlagnál is alacsonyabb volt a császármetszések aránya, mint mondta, ezt a számot szeretnék még lejjebb nyomni.

Kallai Árpád, a vásárhelyi kórház főigazgatója szerint alapos elemzést igényelnek az adatok a korrekció vélemény kialakításához, a császármetszések 20 százalékos arányával azonban elégedett. Az egynapos ellátásokról azt mondta: azok azért hiányoztak tavaly, mert sem kapacitásuk, sem ÁNTSZ-engedélyük nem volt hozzá.

T. R.